

A. W. HEIJKOOP DOOR A. B. DE ZEEUW

16 December 1929 bracht schier gansch Rotterdam de laatste eer aan den oud-wethouder A. W. Heijkoop. De organisaties van de sociaal-democratische arbeiderspartij en van het Nederlandsch Verbond van Vakvereenigingen leidden hem grafwaarts, terwijl duizenden langs den weg een laatsten groet aan den te jong gestorvene brachten. Op de begraafplaats verzamelden zich met den Burgemeester vele raadsleden en anderen, die met hem hadden samengewerkt.

De uitvaart bewees, hoe Rotterdam getroffen was door het overlijden van dezen merkwaardigen man.

Slechts zes en veertig jaren had hij bereikt. En sinds 1922, toen een zware ziekte hem uit den arbeid trok, bleef zijn gezondheid groote zorg baren. In den zomer van 1928 werd hij opnieuw zeer ernstig ziek. Anderhalf jaar lang heeft hij daarna met den dood geworsteld.

Waarom is de buitengewone deelneming der Rotterdammers toe te schrijven?

Van de arbeidersklasse is ze te begrijpen.

Als jongen van nauwelijks twintig jaren had Heijkoop zich aangesloten bij de sociaal-democratische arbeiderspartij. En vroeg trok hij door zijn temperament en zijn groote begaafdheid de aandacht. Spoedig gaf hij zich aan de propaganda van zijn beginselen. En wie weten wil welk een uitnemend propagandist hij was, moet gaan vragen naar de herinnering, die er van zijn spreekbeurten is achtergebleven in de honderden gemeenten en gehuchten, waar hij het woord voerde, waar het dikwijls alleen met hem als spreker mogelijk was vergaderingen te beleggen en bezoekers te trekken. In het oude kamerdistrict Den Briel heeft hij wonderen verricht.

In 1909 vestigde het hoofdbestuur van het Nederlandsch Verbond van Vakvereenigingen de aandacht van den transport-arbeidersbond op Heijkoop als bestuurder en propagandist. Alleen omdat het dien bond niet gelukt was met eigen krachten bres in de Rotterdamsche transportarbeiders te schieten, aanvaardde het bestuur „kleine Arie”. Het had